

عنوان مقاله:

بینامتنی قرآنی در اشعار سفیان بن مصعب عبدی

محل انتشار:

مجله پژوهش های قرآن و حدیث، دوره 49، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

ابوالفضل رضایی - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید بهشتی

رقیه خرمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

نظریه بینامتنی که نخستین بار از سوی کریستوا مطرح شد بیانگر آن است که هر متنی برخاسته از متن های پیشین یا معاصر خود است و به معنای اندیشه انتقال معنا یا لفظ از یک متن به متن دیگر می باشد. این انتقال بر اساس سه قاعده نفی جزئی، متوازی و کلی صورت می پذیرد. از مهم ترین منابعی که همواره مورد اقتباس شاعران قرار داشته قرآن کریم است. آنان همواره از سرچشمه فیاض واژگان و مضمون های آن بهره می بردند. یکی از این شاعران، سفیان بن مصعب است که شعر خود را در خدمت نشر فضایل ائمه (ع) و مفاهیم قرآنی قرار داد. او با کمترین تغییر، بینامتنی آشکاری را با مفردات و مضامین قرآنی به نمایش گذاشته است. پربسامدترین نوع رابطه بینامتنی در شعر وی، نفی جزئی است. در این نوشتار با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی، روابط بینامتنی در شعر این شاعر مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

بینامتنی قرآنی، سفیان بن مصعب، شعر عربی، قرآن کریم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1891579>

